

Nr 140.

Ankom till riksdagens kansli den 28 april 1939 kl. 2 e. m.

*Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition an-
gående inrättande av en statens kriminaltekniska
anstalt m. m.*

(3:e avd.)

I anslutning till vissa i årets statsverksproposition under femte huvudtiteln (punkterna 188—191) gjorda framställningar har Kungl. Maj:t i propositionen nr 60, under åberopande av bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över socialärenden den 20 januari 1939, föreslagit riksdagen att

dels besluta, att en statens kriminaltekniska anstalt skall inrättas från och med den 1 oktober 1939 samt att civila avlöningsreglementet skall äga tillämpning å befattningshavare vid anstalten;

dels bemyndiga Kungl. Maj:t att, i huvudsaklig överensstämmelse med vad i statsrådsprotokollet angivits, meddela de bestämmelser rörande befattningshavares övergång från kommunal anställning till tjänst vid anstalten, som må finnas erforderliga;

dels godkänna av departementschefen förordad personalförteckning för anstalten, att tillämpas tills vidare från och med den 1 oktober 1939;

dels godkänna av departementschefen förordad avlöningsstat för anstalten, att tillämpas tills vidare från och med den 1 oktober 1939 till och med den 30 juni 1940;

dels ock för budgetåret 1939/40 under femte huvudtiteln anvisa

1. till Statens kriminaltekniska anstalt: Avlöningar ett förslagsanslag av 100,800 kronor.

2. till Statens kriminaltekniska anstalt: Omkostnader ett förslagsanslag av 50,000 kronor.

3. till Statens kriminaltekniska anstalt: Utrustning ett reservationsanslag av 150,000 kronor; samt

4. till Gottgörelse till vissa polisdistrikt för ombesörjande av särskilda anordningar för polisväsendet i dess helhet m. m. ett förslagsanslag av 125,300 kronor.

Statens kriminaltekniska anstalt.

Nuvarande förhållanden. Jämlikt gällande polislagstiftning äro principiellt sett de olika polisdistrikten skyldiga att hos sig hava anställd personal med kriminalteknisk utbildning samt att anskaffa den apparatur, som kräves för utförande av kriminaltekniska undersökningar av inom distriktet inträffade

brott. Av kostnadsskäl hava emellertid de olika polisdistrikten i allmänhet icke kunnat tillgodose kravet på dylik sakkunnig personal samt teknisk apparatur annat än i mindre omfattning. Bortsett från de större städerna, lärer sålunda i det stora flertalet distrikt icke förekomma nämnvärd annan kriminalteknisk verksamhet än upptagande av fingeravtryck samt fotografering av brottslingar, varjämte i en del distrikt för underlättande av spaningsarbetet upprättats register över brottslingar (såsom personregister, öknamsregister och modus operandi-register) samt över gods, som anmälts stulet eller på okänt sätt förkommet. Vid Stockholmspolisen har för ifrågasvarande ändamål inrättats ett särskilt s. k. signalementskontor.

För rikets polisväsende i dess helhet utgives alltsedan 1877 tidningen »Polisunderrättelser», under senare tid med tredje polisintendenten i Stockholm såsom redaktör och ansvarig utgivare. Sedan år 1921 har vidare i Stockholm funnits inrättad en centralbyrå för förvaring, registrering och klassificering av fingeravtryck, som av landets olika polismyndigheter tagits å brottslingar samt vissa andra personer. För den praktiska polisverksamheten hava härjämte från och med år 1933 inrättats statspolisavdelningar i flera städer. Av statspolisen skall kriminalstatspolisen i första hand användas såsom kriminalpolis å landsbygden och i stad, där kriminalpolisavdelning ej finnes. I viss utsträckning har statspolisen utrustats med apparatur för kriminaltekniska undersökningar. De olika statspolisavdelningarna hava också var för sig upplagt vissa kartotek, såsom brandregister, avseende avdelningens verksamhetsområde. Vid statspolisavdelningen i Stockholm har jämväl påbörjats upplägget av en del dylika för hela riket gemensamma register. Ett centralt brandregister är där färdigställt.

Utöver de nu nämnda hava icke inrättats några centrala institutioner med uppgift att uteslutande stå polismyndigheterna till tjänst i deras praktiska polisverksamhet. Då för polisverksamhetens del behov av annan kriminalteknisk expertis förelegat, har sådan i viss utsträckning tillhandahållits av en del statliga anstalter, t. ex. statens rättskemiska laboratorium, statens bakteriologiska laboratorium, statens farmaceutiska laboratorium, statens veterinärbakteriologiska anstalt, statens elektriska inspektion, sprängämnesinspektionen samt statens provningsanstalt. För polismyndigheternas räkning har jämväl ett avsevärt antal undersökningar utförts av det till Stockholms högskolas juridiska fakultet anknutna kriminaltekniska institutet.

Anlitandet av dessa utom polisorganisationen stående statsinstitutioner är stundom förenat med kostnader för polismyndigheterna, stundom icke. Så äro exempelvis rättskemiska laboratoriets undersökningar kostnadsfria, medan däremot provningsanstalten tager betalt för sina undersökningar. Beträffande polisdistrikten å landsbygden saknar detta förhållande betydelse, enär enligt kungörelse den 24 november 1932 (nr 533) ersättning av statsmedel utgår till dessa polisdistrikt för erforderliga kriminaltekniska undersökningar.

Överståthållarämbetets förslag. Kungl. Maj:t uppdrog den 30 april 1937 åt överståthållarämbetet att verkställa utredning rörande inrättandet av ett

för hela rikets polisväsende gemensamt kriminallaboratorium för rättskemiska och rättstekniska undersökningar samt bemyndigade ämbetet att för deltagande i denna utredning tillkalla högst tre sakkunniga personer. Såsom sådana sakkunniga hava fungerat chefen för statens provningsanstalt, överdirektören J. O. Roos af Hjelmsäter, föreståndaren för statens rättskemiska laboratorium, professorn E. Wolff och docenten H. Söderman. Vid utredningen hava dessutom biträtt polismästaren E. Ros, statspolisintendenten G. Thulin samt stadsfiskalen C. A. Åkerman. Den 29 september 1937 har ämbetet till fullgörande av uppdraget överlämnat förslag i ämnet.

Överståthållarämbetets förslag har i statsrådsprotokollet väsentligen sammanfattats sålunda:

I Stockholm skulle inrättas en av staten bekostad anstalt, som hade till uppgift att för åklagar- och polismyndigheternas, domstolarnas och övriga offentliga myndigheters räkning utföra kriminaltekniska undersökningar samt att ombesörja tryckning och utgivande av tidningen »Polisunderrättelser».

Undersökningarna skulle vara kostnadsfria; ersättning skulle dock utgå, därest framställningen om undersökning gjorts av domstol i mål vari endast målsägare får föra talan.

Skyldighet förutsattes som regel gälla för polis- och åklagarmyndighet att i ärenden av brottmåls natur hänvända sig till anstalten för erhållande av kriminalteknisk utredning. I fall av behov skulle det ankomma på anstalten att för undersöknings utförande eller fullständigande överlämna undersökningsmaterialet till den eller de andra offentliga institutioner eller enskilda sakkunniga, som äro bäst lämpade därtill.

Verksamheten vid anstalten skulle närmare bestämt omfatta: 1) laboratoriearbete, 2) utgivande av »Polisunderrättelser», 3) förvaring, registrering och klassificering av fingeravtryck ävensom polisfotografering samt 4) förande av för riket gemensamma spaningsregister. Anstalten föreslås för ändamålet indelad i en teknisk avdelning för laboratoriearbetena, en avdelning för polisunderrättelser, en signalementsavdelning för fingeravtrycks uppsamlande och bearbetande ävensom för polisfotografering samt en registraturavdelning för spaningsregistrens förande. Därtill skulle komma en avdelning för kansli göromål, kansliavdelningen, till vilken jämväl skulle hänföras erforderligt bibliotek och museum.

I organisatoriskt hänseende skulle anstalten erhålla en fristående ställning men i övrigt anordnas i överensstämmelse med polislagens bestämmelser rörande för rikets polisväsende gemensamma anordningar. Det skulle sålunda åligga Stockholms polisdistrikt att ombesörja, att verksamheten vid anstalten behörigen upprätthölles.

Anstalten skulle — under överståthållarämbetets överinseende — ledas av en styrelse, bestående av fem av Kungl. Maj:t förordnade personer och så sammansatt, att inom densamma finnes representerad praktisk polis erfarenhet, teknisk sakkunskap samt domstolserfarenhet. Bland styrelsens ledamöter borde en utses till jourhavande ledamot.

Närmast under styrelsen skulle verksamheten vid anstalten ledas av en föreståndare. Till föreståndare skulle utses antingen person, som ägde grundlig juridisk och allmän polisiär utbildning, eller ock person, som förvärvat ingående teoretiska och praktiska kunskaper i kriminalteknik. I sistnämnda avseende har en av de sakkunniga anmält skiljaktig mening och hävdadt, att såsom kompetensfordran för föreståndaren borde hava föreslagits en fullgod utbildning i kriminalteknik i analogi med vad som vore stadgat exempelvis för

föreståndaren för statens rättskemiska laboratorium och statens veterinär-bakteriologiska anstalt.

Till belysande av anstaltens personalbehov och personalens tilltänkta löne-förmåner har överståthållarämbetet upprättat följande sammanställning.

	Löne-grad	Begyn-nelse-lön	Näst högsta löneklass	Bekläd-nads-bidrag	Dyrtids-tillägg	Stadens årliga kostnader för befattnings-havarens egen pensionering.
Föreståndaren	(B 30)	10,500	11,460	—	21 % å 8,000:— 17 % där- utöver	1,585 63
<i>Kansliet.</i>						
1 kriminalkonstapel	12	4,620	5,340	240	8 %	1,043 67
1 kvinnlig kontorist	(B 9)	3,144	3,672	—	21 %	516 33
1 kvinnligt kanslibitråde ..	(B 7)	2,832	3,300	—	21 %	462 94
1 kvinnligt kontorsbiträde..	(B 4)	2,364	2,832	—	21 %	396 81
1 vaktmästare	arvode	1,800	(1,800)	—	21 %	—
2 städerskor	arvode	2,500	(2,500)	—	21 %	262 —
<i>Tekniska avdelningen.</i>						
1 laborator	(B 26)	8,580	9,540	—	21 % å 8,000:— 17 % där- utöver	1,330 66
1 assistent	arvode	4,500	4,500	—	21 %	—
2 kriminalöverkonstaplar ..	15	11,160	12,888	600	8 %	2,518 —
2 kriminalkonstaplar	12	9,240	10,680	480	8 %	2,087 34
1 verkstadsbiträde	arvode	3,000	(3,000)	—	21 %	—
<i>Polisunderrättelser.</i>						
1 kriminalkommissarie ¹⁾	21	8,880	10,176	420	8 %	1,437 45
1 kriminalöverkonstapel	15	5,580	6,444	300	8 %	1,259 —
1 kvinnligt kanslibitråde ..	(B 7)	2,832	3,300	—	21 %	462 94
2 kvinnliga kontorsbiträden	(B 4)	4,728	5,664	—	21 %	793 62
<i>Signalementsavdelningen.</i>						
2 kriminalöverkonstaplar ..	15	11,160	12,888	600	8 %	2,518 —
3 kriminalkonstaplar	12	13,860	16,020	720	8 %	3,131 01
1 kvinnligt kanslibitråde ..	(B 7)	2,832	3,300	—	21 %	462 94
1 kvinnligt kontorsbiträde..	(B 4)	2,364	2,832	—	21 %	396 81
<i>Registraturavdelningen.</i>						
1 kriminalöverkonstapel	15	5,580	6,444	300	8 %	1,259 —
3 kriminalkonstaplar	12	13,860	16,020	720	8 %	3,131 01
1 kvinnligt kanslibitråde ..	(B 7)	2,832	3,300	—	21 %	462 94
1 kvinnligt kontorsbiträde..	(B 4)	2,364	2,832	—	21 %	396 81
33 befattningshavare	—	—	160,732	4,380	21,307: 12	25,914 91

Lönerna för polistjänstemännen ha beräknats enligt de bestämmelser, som då gällde för de ordinarie befattningshavarna inom Stockholms kommunalstyrelse. Föreståndarens och laboratorns ävensom den kvinnliga skrivpersonalens löner ha — med hänsyn till att löneplanen för den kategori befattnings-

¹⁾ Avses tjänstgörare såsom föreståndare jämväl å signalements- och registraturavdelningarna.

havare inom Stockholms kommunalförvaltning, vartill dessa tjänstemän äro att hänföra, komme att korrespondera med den statliga löneskalan — beräknats efter den sistnämnda. Storleken av Stockholms stads årliga kostnader för befattningshavarnas egen pensionering, för vilka kostnader staden författningenslignat jämväl skall hava ersättning av statsverket, hava angivits med ledning av under hand från Stockholms stads kammarkontor erhållna uppgifter.

Statens årliga kostnader för institutionen enligt överståthållarämbetets förslag framgå av följande uppställning:

Personalkostnader:	Kronor.
Löner och arvoden (inkl. arvode till jourhavande ledamoten i styrelsen 1,000 kronor)	166,112
Ersättning för pensionskostnader	25,915
Dyrtidstillägg	21,308
	<u>Kronor 213,335</u>

Omkostnader:

Hyra (inkl. värme)	25,000
Elektriskt ljus	900
Gas	100
Vatten	300
Laboratorie- och fotografisk materiell	8,000
Kontors- och skrivmaterialier	2,800
Nyanskaffning av apparatur	5,000
Böcker och tidskrifter	5,000
Kostnader för främmande expertis	4,000
Telefon	500
Tryckning av Polisunderrättelser (jämte klichéer 2,650)	52,000
	<u>Kronor 103,600</u>

Avgår bidrag från Stockholms polisdistrikt:

1) Två kriminalöverkonstapelslöner (inberäknat dyrtidstillägg, pensioneringskostnader och beklädnadsbidrag)	17,085
2) För kriminalfotograferingsmaterial	2,000
	<u>Kronor 19,085</u>

Summa årlig nettokostnad (213,335 + 103,600 — 19,085) 297,850

Om härifrån avdrages nuvarande anslag för

centralbyrån för fingeravtryck	43,000
för »Polisunderrättelser»	79,000
	<u>122,000</u>

blir summa årlig kostnadsökning kronor 175,850

Härtill komma *utrustningskostnader*, vilka beräknats sålunda:

	Kronor.
Möbler och inredning, inklusive registerskåp	76,000
Kontorsapparater	13,400
Adresseringsmaskin för »Polisunderrättelser»	12,000
Spektrografisk utrustning	27,500
Mikroskopisk och mikrofotografisk utrustning	18,450
Optiska analysinstrument	4,500
Kameror och förstöringsapparater	10,550
Fotografisk utrustning, exklusive kameror	3,950
Röntgenanläggning	6,000
Vågar	2,200
Kemiska instrument	5,920
Kemikalier	1,500
Diverse laboratoriemateriell	13,000
Verkstadsutrustning	1,000
Böcker och tidskrifter	25,000
	Summa kronor 220,970

Yttranden. Över förslaget hava utlåtanden avgivits av länsstyrelserna i Stockholms, Södermanlands, Kronobergs, Malmöhus, Göteborgs och Bohus, Örebro, Kopparbergs, Västernorrlands, Västerbottens och Norrbottens län samt av statskontoret och allmänna civilförvaltningens lönenämnd. Det övervägande antalet hörda myndigheter har principiellt tillstyrkt förslaget eller lämnat det utan erinran. Stark tveksamhet rörande förslaget har däremot kommit till synes i yttrandet av länsstyrelsen i Södermanlands län, medan statskontoret avstyrkt detsamma.

En detaljerad redogörelse för yttrandena återfinnes i propositionen sid. 24—35.

Departementschefen har beträffande frågan om behovet av en central kriminalteknisk anstalt anfört följande.

Sedan länge hava yrkanden på inrättande av en statlig anstalt för kriminaltekniska undersökningar framställt från olika håll inom polis- och åklagareväsendet. Frågan var senast föremål för Kungl. Maj:ts prövning i samband med de allmänna överväganden, som ledde till statspolisorganisationens införande år 1932, ehuru i saken förebragt utredning gav vid handen, att behov av en dylik anstalt för det dåvarande icke förelåg. Genom den nu av överståthållarämbetet framlagda förnyade utredningen och vad som vid remissbehandlingen av densamma anförts har emellertid ärendet kommit i ett förändrat läge. Det ligger för övrigt i sakens natur, att motiven för en sådan anstalts inrättande vinna i styrka i samma mån som kriminalpolisorganisationen förstärkes och utbygges och polispersonalen genom förbättrade utbildnings- eller andra möjligheter sättes i tillfälle att utnyttja de metoder, som genom utvecklingen på området erbjuda sig. Känt är ock, att kriminalpolisarbetet under de senaste årtiondena blivit alltmer tekniskt betonat och förutsätter tillgång till såväl specialiserad apparatur som specialutbildad personal.

Fråga framställer sig då, huruvida det kriminaltekniska utredningsarbetet är så väl tillgodosett som mot bakgrunden av vad jag här framhållit är önskvärt. Vad fältarbetet angår, torde detta i allmänhet bedrivas tillfredsställande, även om det ännu på sina håll brister i detta avseende. Beträffande

landsbygden har numera för statspolisen fullt modern kriminalteknisk utrustning för brottsplatsundersökningar anskaffats, och statspolisens personal har genom ett flertal kurser utbildats för kriminaltekniska uppgifter. Anmärkas må emellertid, att statspolisens kriminalavdelningar i huvudsak blott medhinnna mera kvalificerade brottsutredningar. Åtskilliga utredningar måste alltså fortfarande handhavas av den lokala polisen. I de största städerna finnas väl i regeln vid kriminalpolisen särskilda tekniska avdelningar, som äro tillfyllest för de områden, inom vilka dessa städers kriminalpolis arbetar. I de medelstora och mindre städerna lär detta endast i mera begränsad utsträckning vara fallet. Och förhållandet torde vara enahanda beträffande sådana utredningar på landsbygden, som icke utföras av statspolisen.

Det mera specialiserade laboratoriearbetet åter bedrives, såsom i utredningen framhållits, i endast obetydlig utsträckning av kriminalpolisen själv utan i stället av olika sakkunniginstitutioner, av vilka statens rättskemiska laboratorium och statens provningsanstalt särskilt må nämnas. Den förstnämnda anstalten utför blodundersökningar m. m., den senare olika slags spårundersökningar. Dessa för sitt egentliga ändamål välutrustade institutioner lära emellertid i vissa hänseenden sakna apparatur, personal och erfarenhet för verkställande av åtskilliga kriminaltekniska undersökningar. Därtill kommer, att andra olägenheter äro förbundna med laboratoriearbetets fördelning å skilda institutioner. En sådan olägenhet har anmärkts ligga däri, att den enskilde åklagaren eller undersökningsledaren själv måste avgöra, vilken institution som lämpligen skall tagas i anspråk för en viss undersökning, ett avgörande varom många gånger tvekan kan råda.

Den nu lämnade redogörelsen för de möjligheter till erhållande av kriminalteknisk expertis, som för närvarande stå vår kriminalpolisorganisation till buds, synes mig giva vid handen, att organisationen i detta avseende icke är tillfredsställande. Att uppnå förbättrade möjligheter härutinnan framstår förvisso som en angelägenhet av största betydelse.

Överståthållarämbetet har vid sin utredning haft att överväga, huru föreliggande brister lämpligen skulle kunna undanröjas. Två utvägar hava därvid ingående prövats. Antingen kunde man tänka sig en utbyggnad av den på kriminaltekniska undersökningar riktade verksamhet, som nu bedrives vid vissa statliga institutioner, eller också tillskapa en helt ny institution, avsedd enbart för kriminaltekniska undersökningar, vilka för polismyndigheternas del skulle vara kostnadsfria. Förstnämnda utväg avböjes av ämbetet, i huvudsak av det skälet, att den icke skulle erbjuda tillfredsställande möjlighet till intim samverkan mellan kriminalpolisverksamhetens olika grenar samt ej heller för polis- och åklagarmyndigheterna undanröja svårigheten att bestämma, vid vilken institution den i varje fall erforderliga kriminaltekniska expertisen skulle kunna erhållas. Även behovet av en effektiviserad undervisning i kriminalteknik skulle enligt ämbetet genom en dylik anordning bliva mindre väl tillgodosett än å en central institution. Överståthållarämbetet har av dessa skäl förordat inrättandet av en särskild, under enhetlig ledning stående anstalt, avsedd uteslutande för kriminaltekniska undersökningar.

För egen del finner jag behovet av ett dylikt centralt organ för utredning av olika slags brott ådagalagt genom den nu verkställda utredningen och de däröver avgivna yttrandena. Vad som i ärendet anförts till stöd för inrättande av en dylik anstalt kan jag i allt väsentligt biträda. Utöver de olägenheter, som angivits vara förbundna med det kriminaltekniska laboratoriearbetets nuvarande uppdelning på olika institutioner, synes mig böra beaktas, att de alltmer specialiserade kriminaltekniska laboratoriemetoderna erfordra en särskild austalt för att kunna effektivt utnyttjas. Här-

vid vill jag särskilt framhålla, att nödig beredskap beträffande olika former av brott mot rikets säkerhet kräver tillgång till personal och tekniska resurser, som icke lära kunna tillhandahållas i annan ordning. Vid sidan av föreliggande praktiska utredningsuppgifter skulle samtidigt ett betydelsefullt utbildningskrav kunna tillgodoses genom organiserat samarbete med statens polisskola i Stockholm.

På grund av vad jag sålunda anfört förordar jag, att en central kriminalteknisk anstalt snarast kommer till stånd.

Beträffande anstaltens verksamhetsområde och arbetsuppgifter anför departementschefen bland annat:

Beträffande de med en sådan anstalts verksamhetsområde sammanhängande spörsmålen biträder jag utredningens förslag såväl vad angår avgränsningen av verksamhetsområdet som beträffande de föreslagna arbetsuppgifterna. Ifrågasarande gränsdragning i förhållande till andra institutioner har bestämts sålunda, att undersökningar, vilka falla inom eller tangerar den medicinska vetenskapen, i allt väsentligt skola liksom hittills utföras å redan befintlig statlig institution. I övrigt skall gränsdragningen ske från fall till fall, så att den anstalt, som för en viss uppgift är bäst utrustad med apparatur och representerar den större sakkunskapen, anföretros undersökningen. Den nya anstalten får sålunda tillika uppgiften av en »clearingcentral», å vilken det ankommer att bestämma, varifrån expertis skall i de särskilda fallen förvärfvas.

Förslaget innebär vidare, att den ifrågasatta anstalten skulle övertaga de uppgifter, som för närvarande tillkomma tvenne i anslutning till Stockholms polisdistrikt organiserade avdelningar, inrättade för hela rikets polisväsende, nämligen centralbyrån för fingeravtryck och tidningen Polisunderrättelser. Uppslaget har mötts med så gott som oreserverad tillstyrkan i de avgivna yttrandena. Även jag finner detta förslag ägnat att medföra bestämda praktiska fördelar och förordar alltså, att dessa båda arbetsuppgifter övertagas av den nya anstalten. Av enahanda skäl finner jag lika med utredningen, att den nya institutionen jämväl bör handhava de centrala register, som nu föras vid statspolisavdelningen i Stockholm. Slutligen tillstyrker jag, att överenskommelse mellan Kungl. Maj:t och Stockholms stad kommer till stånd därom, att de undersökningar, som nu utföras å stockholmspolisens signalementskontor, i framtiden verkställas av anstalten mot det att staden därför lämnar viss ersättning. Till frågan om denna ersättning återkommer jag senare.

I utredningen förutsattes ytterligare, att anstaltens personal skall kunna anlitas för brottsplatsundersökningar ute i orterna, i den mån därför erforderlig kriminalteknisk expertis icke finnes att tillgå hos de lokala polismyndigheterna. Efter min mening är det knappast troligt, att sådana undersökningar mera allmänt kunna komma till utförande i denna ordning. Som regel lär det få ankomma på ortspolisen att företaga dylika undersökningar och tillvarataga erforderligt material samt insända detta till anstalten för undersökning och utlåtande. Endast vid brottsfall av särskilt svårutredd karaktär synes man böra i fall av behov räkna med omedelbar medverkan vid fältarbetet från anstaltens sida.

Departementschefen har tillika uppmärksammat frågorna, vilka som skola äga påkalla biträde av den nya anstalten samt i vilken utsträckning sådant biträde skall lämnas mot vederlag. Härutinnan yttrar departementschefen:

I förstnämnda hänseende innebär förslaget, att expertis skall tillhandahållas i främsta rummet på begäran av polis- och åklagarmyndighet samt av domstolar ävensom eljest på anmodan av offentlig myndighet. Häremot har jag intet att invända. Jag förutsätter därvid, att anstalten icke skall utföra undersökningar i andra fall än då fråga är om brott eller förseelse. Däremot finner jag, i anslutning till vad som från vissa håll uttalats, mindre lämpligt att generellt omöjliggöra för den enskilde att, innan en sak anhängiggjorts vid domstol, anlita anstalten. Vid utfärdande av en blivande instruktion för anstalten torde få upptagas frågan vem som skall avgöra, huruvida uppdrag från enskild person skall kunna mottagas eller icke; till synes bör detta ankomma å föreståndaren.

Vad den med expertisens anlitande sammanhängande vederlagsfrågan angår, synas mig icke tillräckliga skäl hava förebragts för den på något håll hävdade meningen, att expertis i mål, däri endast målsägare kan föra talan, skulle i visst fall böra lämnas utan ersättning. Jag förordar, att anlitaandet av anstalten icke bör vara förenat med kostnader i andra fall, än då framställning gjorts av enskild person rörande sak, som ännu icke blivit vid domstol anhängiggjord, samt av domstol i mål, däri endast målsägare får föra talan. I sistnämnda fall torde ersättning böra utgå till anstalten jämlikt de grunder, som äro fastställda i lagen den 7 juni 1934 om bevisning genom sakkunnig.

I detta sammanhang uppställer sig spørsmålet, huruvida anstaltens tjänstemän skola äga rätt att utom tjänsten — såsom enskilt uppdrag — utföra kriminaltekniska undersökningar. Starka lämplighetsskäl tala emellertid mot ett sådant medgivande. I denna del biträder jag därför förslagets avböjande ståndpunkt.

Beträffande anstaltens administrativa ställning och allmänna organisation anför departementschefen:

I administrativt avseende har föreslagits, att anstalten skulle såsom en för hela rikets polisväsende gemensam anordning hänföras till Stockholms polisdistrikt men helt bekostas av statsmedel. I övrigt skulle anstalten enligt förslaget intaga en fullt självständig ställning; av betydelse vore sålunda, att den icke till anstaltens uppdragsgivare komme i något subordinationsförhållande. Att göra anstalten till en statlig institution borde däremot icke ifrågakomma. Förutom vissa formella hinder av legislativ natur, som förmenades föreligga häremot, kunde efter överståthållarämbetets mening även sakskäl göras gällande mot en sådan anordning. Större möjlighet att förvärva särskilt de för undersökning å brottsplatserna lämpligaste arbetskrafterna skulle sålunda öppnas, om personalbehovet tillgodosåges från stockholmspolisen, liksom också det kommenderingsförfarande, som därvid avsåges anlita, skulle förebygga, att för anstalten skulle uppstå svårigheter att utbyta befattningshavare därstädes, som befunnas icke besitta full lämplighet för tjänstgöringen ifråga.

Överståthållarämbetets ståndpunkt har i huvudsak lämnats utan erinran i de avgivna yttrandena. Från statskontorets sida har dock uttalats önskvärdheten av att anstalten i stället för att inordnas under Stockholms polisdistrikt erhöles karaktären av en helt statlig institution. Till stöd därför har statskontoret anfört, att organisationen komme att vinna i enkelhet och klarhet, varjämte staten skulle få möjlighet att på ett effektivare sätt ordna och kontrollera den vid anstalten utövade verksamheten. Från vissa andra håll har kritik ur en annan synpunkt kommit förslaget till del. Sålunda har länsstyrelsen i Stockholms län givit uttryck åt den uppfattningen, att anstalten i sitt tilltänkta förhållande till Stockholms polisdistrikt närmast skulle komma att bereda fördelar åt huvudstadens poliskår.

För min del ansluter jag mig obetingat till statskontorets ståndpunkt i förevarande fråga. Vad av överståthållarämbetet anförts såsom skäl för den av ämbetet föreslagna ordningen, kan jag icke finna avgörande. Jag vill erinra, att Kungl. Maj:t nyligen i ett analogt fall, där frågeställningen var densamma som i det här förevarande, nämligen i samband med frågan om polisskolans i Stockholm nyorganisation (prop. nr 219 till 1938 års riksdag) föreslagit ett upplösande av skolans tidigare samband med Stockholms polisdistrikt och dess anordnande som en helt statlig institution. Förenämnda proposition blev av riksdagen bifallen. De principiella och praktiska skäl, som, enligt vad min företrädare i ämbetet anförde till statsrådsprotokollet i berörda ärende, talade för ett förstatligande av polisskolan, synas mig med samma styrka kunna göras gällande jämväl i det nu föreliggande. Och jag måste betrakta det som en bestämd vinst, att en sådan anordning bereder möjlighet för specialutbildade polismän även från andra orter än Stockholm att i tävlan med polismän från huvudstaden erhålla anställning vid anstalten. För övrigt synes det mig välbetänkt, att här avsedda befattningar vid anstalten icke hållas öppna enbart för polismän utan jämväl för personer utom polisväsendet, vilka genom tidigare tjänstgöring eller utbildning — exempelvis vid något av de inledningsvis nämnda laboratorier — kunna tillföra anstalten önskvärd sakkunskap. Jag finner mig alltså böra förorda, att den föreslagna anstalten organiseras som en fristående statlig institution, fullt självständig i förhållande till polisorganisationen i övrigt. För att förekomma kompetenskonflikter mellan den personal, som eventuellt utsändes till en brottsplats för undersökning, och vederbörande lokala polischef, synas instruktionsvis bestämmelser böra meddelas, att förenämnda personal vid sådana tillfällen skall stå till den lokala polischefens förfogande.

I övrigt ansluter jag mig till förslaget, att anstalten skall stå under inseeende av en styrelse, inneslutande representanter för de av anstaltens verksamhet berörda intressena. Styrelsens sammansättning och åligganden torde få ankomma på Kungl. Maj:t att bestämma. Jag tillstyrker vidare, att närmast under styrelsen chefskapet för anstalten handhaves av en särskild föreståndare. Beträffande den sistnämndes kompetens delar jag den åsikt, som kommit till uttryck i reservantens till utredningsprotokollet antecknade särskilda mening, att såsom kompetensfordran bör uppställas fullgod utbildning i kriminalteknik, i analogi med vad som i respektive instruktioner är stadgat för föreståndarna för statens rättskemiska laboratorium och statens veterinärbakteriologiska anstalt.

Med utgångspunkt från det av mig anförda rörande den föreslagna anstaltens arbetsuppgifter anser jag mig jämväl kunna i princip biträda vad förslaget innehåller i fråga om de allmänna grunderna för anstaltens inre organisation, ehuru vissa förenklingar vid desammas genomförande lära böra vidtagas. Efter min mening bör det egentliga undersökningsarbetet av teknisk natur tillkomma anstaltens laboratorieavdelning — utredningens tekniska avdelning. Övriga anstalten tillkommande uppgifter synas med fördel kunna sammanföras till en avdelning, lämpligen benämnd registraturavdelningen. Denna skulle alltså komma att innesluta de i utredningen upptagna signalements- och registraturavdelningarna samt avdelningen för polisunderrättelser. Därjämte skulle för anstalten i dess helhet avses nödig kanslipersonal.

Rörande anstaltens personalorganisation och befattningshavarnas löneställning yttrar departementschefen i huvudsak följande.

Beträffande förslaget i denna del hava inga väsentliga invändningar framkommit. I några yttranden har dock kritik riktats mot det föreslagna personalbeståndet vid anstalten. För egen del har jag kommit till den övertygelsen, att det i förslaget angivna personalbeståndet, uppgående till 31 befattningshavare (jämte 2 städerskor), kan något begränsas, intill dess närmare erfarenhet vunnits rörande anstaltens arbete. Sålunda synes till en början det för signalementsarbetet föreslagna antalet av 3 kriminalkonstaplar kunna minskas till 2. Vidare torde den för redigeringen av polisunderrättelser föreslagna föreståndaren i kriminalöverkonstapels grad jämväl kunna tjänstgöra såsom ledare för registerföringen, i följd varav för sistnämnda uppgift icke komme att föreligga behov av den där föreslagna kriminalöverkonstapelstjänsten. Å kansliet slutligen synes den föreslagna kontoristtjänsten kunna utgå.

I fråga om vissa av de föreslagna befattningarna läser man med hänsyn till arten av de arbetsuppgifter, som skola åvila innehavarna, böra välja andra beteckningar. Jag vill därutinnan erinra om att jag i det föregående uttalat, att jämväl personer utom polisväsendet böra kunna komma i åtanke för sådan befattning, som enligt förslaget förutsatts uteslutande skola tillkomma polismän i kriminalöverkonstapels eller kriminalkonstapels tjänstegrad. Ifrågasvarande befattningar torde lämpligen böra benämnas förste assistent respektive assistent. I analogi härmed synes den för registraturavdelningen avsedda föreståndaren, som enligt förslaget skulle erhålla tjänstegrad såsom kriminalkommisarie, böra benämnas avdelningsföreståndare. Den i förslaget såsom assistent betecknade vetenskapligt utbildade tjänstemannen å laboratorieavdelningen läser böra benämnas laboratorieassistent.

Till registrator vid kansliet har ifrågasatts en manlig befattningshavare i kriminalkonstapels grad. Jag kan icke finna lämpligt att för hithörande uppgifter anlita en person med så specialiserad utbildning. Befattningen torde enligt min mening böra upptagas som en kansliskrivartjänst. Vid besättandet av densamma lär jämväl kvinnlig befattningshavare kunna ifrågakomma.

Vad härefter angår de olika befattningshavarnas löneställning, har jag funnit anledning att, med hänsyn bland annat till vad jag anfört rörande anstaltens administrativa ställning, i åtskilliga hänseenden frångå utredningens förslag i denna del. Jag vill därvid som en allmän anmärkning förutskicka, att jag vid bedömandet av här uppkomna lönefrågor tillämpar det av 1938 års riksdag antagna nya civila lönereglementet för statens ordinarie tjänstemän ävensom de föreslagna lönebestämmelserna för statens icke-ordinarie personal.

Föreståndaren för anstalten bör av Kungl. Maj:t utnännas å tjänsten och, såsom förslaget förordar, placeras i 30:e lönegraden. Laboratorn synes i enlighet med förslaget böra erhålla placering såsom ordinarie befattningshavare i 26:e lönegraden. Befattningen såsom laboratorieassistent synes såsom förslagits böra inrättas som en arvodestjänst; arvodet bör dock enligt mitt förmenande sättas till 5,100 kronor. Å detsamma torde dyrtidstillägg ej böra utgå.

Anställningsformen för de av mig såsom förste assistenter och assistenter betecknade befattningshavarna bör bliva sådan, att rättelse i händelse av olämpligt personval icke omöjliggöres eller över hövan försvåras. I detta syfte böra nämnda befattningar erhålla karaktär av arvodestjänster, vilkas innehavare efter ansökning förordnas av styrelsen tills vidare för viss tid, förslagsvis högst 3 år i sänder. Ersättningen till dem bör följaktligen utgå i form av årsarvode. Vidkommande storleken av sådant arvode förordar jag, att arvode till förste assistent fastställes till 8,300 kronor och till assistent till 7,000 kronor. Å dessa arvoden böra dyrtidstillägg icke utgå. För jämförelses skull vill jag erinra, att de totala löneförmånerna (inberäknat bekläd-

nadsbidrag, rörligt tillägg och vissa ersättningar för utgifter i tjänsten m. m.) till överkonstapel och kriminalkonstapel i Stockholm för närvarande utgå med till överkonstapel lägst 6,889 kronor och högst 8,295 kronor samt till kriminalkonstapel lägst 5,724 kronor och högst 6,923 kronor.

I övrigt torde följande förändringar böra vidtagas i förslaget. Det å laboratorieavdelningen placerade verkstadsbiträdet synes — med hänsyn till vikten att för denna tjänst erhålla en kvalificerad innehavare — böra erhålla extra ordinarie anställning i 7:e lönegraden. För redigeringen av polisunderrättelser skola enligt förslaget avses ett kanslibitråde och två kontorsbiträden. Behovet av dessa befattningshavare finner jag styrkt. Kanslibiträdet synes tills vidare böra placeras som extra ordinarie i 7:e lönegraden. Såsom extra ordinarie i 4:e lönegraden föreslår jag vidare ett av kontorsbiträdena, medan det andra av dessa biträden synes kunna omedelbart inordnas såsom ordinarie i samma lönegrad.

Vidkommande tjänsten som avdelningsföreståndare å registraturavdelningen torde densamma böra upptagas som extra ordinarie, därvid lägre löneställning än i 26:e lönegraden lämpligen icke bör ifrågakomma. Under en övergångstid torde dock denna extra ordinarie befattning böra vakanssättas. Jag utgår nämligen från att ifrågavarande tjänst såsom avdelningsföreståndare till en början skall komma att upprätthållas av den nuvarande föreståndaren för centralbyrån för fingeravtryck, intill dess han såsom ordinarie befattningshavare vid Stockholms poliskår (i kriminalkommissaries tjänstställning) efter uppnådda 60 levnadsår inträder i rätten till pension den 1 juli 1941. Erinras må, att avlöningen till föreståndaren för centralbyrån för närvarande bestrides av medel, som statsverket från förslagsanslaget till gottgörelse till vissa polisdistrikt för ombesörjande av särskilda anordningar för polisväsendet i dess helhet m. m. utanordnar till Stockholms stad för uppehållande av den nämnda byråns verksamhet. Vid angivna förhållanden synes mig lämpligt, att Stockholms stad — i samma ordning som hittills — gottgöres kostnaden för bestridande av hans avlöning och andra till honom utgående förmåner för den tid, varunder han intill inträdande pensionsålder hänvisas att tjänstgöra som avdelningsföreståndare vid den kriminaltekniska anstalten, i vilken centralbyrån för fingeravtryck ju avses komma att inordnas. Härav följer, att lönen till avdelningsföreståndartjänsten tills vidare ej skall bestridas från avlöningsanslaget till anstalten utan från det nyssnämnda förslagsanslaget till gottgörelse till vissa polisdistrikt m. m.

Tidigare har jag godtagit förslaget, att de undersökningar, som nu utföras å stockholmspolisens signalementskontor, i framtiden skola verkställas av anstalten. De vid signalementskontoret nu anställda 2 kriminalöverkonstaplarna skulle därvid sysselsättas, den ene med hänsyn till arten av den tidigare tjänstgöringen i laboratoriearbetet och den andre, å vilken skulle ankomma att utföra för Stockholms polisdistrikt erforderlig kriminalfotografering, i signalementsarbetet. Med uttalande av min anslutning till ett i förslaget framfört alternativ förordar jag, att det vederlag till statsverket från Stockholms polisdistrikt, som bör ifrågakomma för den händelse anstaltens övertagande av nu antydda funktioner kommer till stånd, bör bestämmas sålunda, att distriktet, såvitt här är fråga, kostnadsfritt tillhandahåller två polismän av överkonstapels grad. Dessa polismän avser jag sålunda icke att upptaga i personalstaten för anstalten.

Beträffande den enligt förslaget för signalementsarbetet avsedda biträdespersonalen ifrågasätter jag, utöver vad jag tidigare anfört — nämligen att en kriminalkonstapelstjänst skall utgå — blott den jämkningen, att tvenne kontorsbiträdestjänster avses därför, en ordinarie i A 4 och en extra ordinarie i 4:e lönegraden.

Jämväl behovet av skrivbiträden för registerarbetet synes bära tillgodoses på samma sätt, alltså genom inrättande av två kontorsbiträdestjänster, därav en ordinarie i A 4 och en extra ordinarie i 4:e lönegraden.

I fråga om kanslipersonalen har jag förut för registratorsbefattningen avsett en tjänst i kansliskrivares ställning. Med denna tjänst bör tillika förenas uppdraget att vara redogörare. För sagda tjänst, vilken bör inrättas såsom ordinarie, torde ifrågakomma en placering i A 11. Vidare bör för kansliet beräknas ett ordinarie kanslibitråde i A 7 och ett ordinarie kontorsbitråde i A 4. Lämplighetsskäl synas mig vidare bjuda, att för vaktmästargörö-målen avses en befattning i A 5. Ersättningen till två städerskor torde ej, på sätt föreslagits, böra utgå från avlöningsanslaget utan bör bestridas från omkostnadsstaten.

Det synes i detta sammanhang rimligt, att tillfälle beredes de skrivbiträden, som tjänstgöra vid tidningen »Polisunderrättelser», å centralbyrån för fingeravtryck och å stockholmspolisens signalementskontor, att, om de anses därför lämpade, övergå i tjänst vid anstalten. Härvid bör Kungl. Maj:t, om så prövas skäligt med hänsyn till skrivbiträdes hittillsvarande avlöningsförmåner och långvariga anställning hos kommunen, äga dels medgiva att vederbörande placeras i högre löneklass inom lönegraden än begynnelselöneklassen, dels ock, om även vid sådan högre löneklassplacering minskning inträder i förhållande till avlöningen omedelbart före övergången till statstjänst, besluta om personligt lönetillägg. Härtill bör riksdagens medgivande inhämtas.

S a m m a n f a t t n i n g s v i s anför departementschefen — under erinran att anstaltens verksamhet torde i viss omfattning böra påbörjas den 1 oktober 1939 — följande.

Å anstaltens ordinarie stat skulle med de av mig nyss förordade jämkningsarna uppföras följande befattningar, nämligen 1 föreståndare (A 30), 1 laborator (A 26), 1 kansliskrivare (A 11), 1 kanslibitråde (A 7), 1 expeditionsvakt (A 5) och 4 kontorsbiträden (A 4). Till extra ordinarie anställning skulle — förutom den vakantsatta befattningen som avdelningsföreståndare i 26:e lönegraden — ifrågakomma följande personal: 1 kanslibitråde (Eo 7), 1 verkstadsbitråde (Eo 7) och 3 kontorsbiträden (Eo 4). Jag beräknar vidare arvoden till dels laboratorieassistenten med 5,100 kronor, dels 3 förste assistenter med vardera 8,300 kronor, dels ock 7 assistenter med vardera 7,000 kronor. Härutöver synes ett belopp av 4,000 kronor årligen böra reserveras för anlåtande av särskild expertis utanför anstalten.

Emellertid lär för flertalet av dessa befattningshavare icke behöva beräknas avlöning under hela den tid av nästkommande budgetår, varunder anstalten förutsättes vara i verksamhet. Så torde endast behöva ske för anstaltens föreståndare, laboratorn, kansliskrivaren, tillika redogörare, samt expeditionsvakten ävensom till den personal, som avses skola fortsätta den av centralbyrån för fingeravtryck, tidningen »Polisunderrättelser» och stockholmspolisens signalementskontor bedrivna verksamheten. Till sistberörda personal hänför jag avdelningsföreståndaren, två förste assistenter och tre assistenter samt ett kanslibitråde och tre kontorsbiträden.

Övrig personal torde kunna anställas från och med den 1 januari 1940. För anlåtande av särskilda experter under nästa budgetår erfordras alltså medel allenast för ett halvt år.

I enlighet härmed har departementschefen beräknat avlöningsskostnaderna under nästa budgetår sålunda.

För ordinarie tjänstemän upptages ett belopp av 35.000 kronor. Till arvo-

den och särskilda ersättningar, bestämda av Kungl. Maj:t, beräknas vidare 51,000 kronor, därvid medel icke avsetts för jourhavande ledamot i styrelsen. Med hänsyn till svårigheten att förutberäkna behovet av expertbiträde upptages posten förslagsvis.

För avlöningar till övrig icke-ordinarie personal upptagas 11,000 kronor, därav 9,800 kronor till grundavlöningar m. m. och 1,200 kronor till avlöningsförhöjningar m. m.

Under särskilda löneförmåner till ordinarie och icke-ordinarie tjänstemän hava inräknats personliga lönetillägg, som enligt vad i det föregående anförts under viss förutsättning kan komma att utgå till viss personal vid anstalten. Nämnade lönetillägg uppskattas till 1,000 kronor.

Slutligen har för rörligt tillägg upptagits en post å 2,800 kronor.

Avlöningsanslaget skulle alltså uppföras med (35,000 + 51,000 + 11,000 + 1,000 + 2,800) 100,800 kronor.

Under omkostnadsstaten har departementschefen — med bifall till en av föreningen Sveriges landsfiskaler gjord och av överståthållarämbetet tillstyrkt framställning, att tidningen »Polisunderrättelser» måtte tillhandahållas samtliga fjärdingsmän — för ändamålet beräknat ett med 12,000 kronor förhöjt belopp eller 52,000 kronor. I övrigt uppskattas kostnaderna för helt år till följande belopp: lyse, gas och vatten 1,300 kronor, laboratorie- och fotografisk materiell 8,000 kronor, kontors- och skrivmaterialier 2,800 kronor, telefon 4,000 kronor och städning 2,500 kronor. Samtidigt räknas med en årlig inkomst av 2,000 kronor från Stockholms stad, därest anstalten övertager de uppgifter, som nu åvila stockholmspolisens signalementskontor och 3,000 kronor för vissa kriminaltekniska undersökningar. Dessa inkomster redovisas såsom särskilda uppborädsmedel å omkostnadsstaten.

För hela nästa budgetår skulle sålunda erfordras (52,000 + 1,300 + 8,000 + 2,800 + 4,000 + 2,500 — 5,000) 65,600 kronor. Då emellertid anstalten avses träda i verksamhet först från den 1 oktober 1939, beräknas omkostnadsanslaget för nästa budgetår till $\frac{3}{4}$ av sistnämnda belopp eller till i runt tal 50,000 kronor. Härvid förutsättes, att lokalhyra gäldas från statens allmänna fastighetsfond samt att kostnaderna för nyanskaffning av apparatur och för böcker och tidskrifter under första året täckes av anslaget till anstaltens utrustning.

Till de beräknade engångskostnaderna för anstaltens utrustning har departementschefen icke nu tagit slutlig ställning utan begränsat sig till att för nästa budgetår föreslå anvisande av ett reservationsanslag å 150,000 kronor.

Gottgörelse till vissa polisdistrikt för ombesörjande av särskilda anordningar för poliväsendet i dess helhet m. m.

Ifrågavarande anslag har för innevarande budgetår uppförts med ett belopp av 215,000 kronor.

För nästa budgetår beräknas — när den kriminaltekniska anstalten avses träda i verksamhet först den 1 oktober 1939 — såsom ersättning till Stockholms stad för dess kostnader under tiden $\frac{1}{7}$ — $\frac{30}{100}$ 1939 för tidningen

»Polisunderrättelser» och centralbyrån för fingeravtryck 21,500 respektive 10,750 kronor. Härtill har fogats dels ett belopp av 9,600 kronor till avlöning åt avdelningsföreståndaren vid anstaltens registeravdelning under tre kvartal av nästa budgetår, dels ock ett belopp av 4,500 kronor till pensionskostnader, avseende viss personal vid centralbyrån för fingeravtryck och polisbyrån för övervakande av utläningar m. m.

Till Eda sockens polisdistrikt, till Dals Eds sockens och Eds municipalsamhälles gemensamma polisdistrikt samt till polisskolan i Göteborg upptagas oförändrade belopp eller tillhoppa 11,700 kronor.

Till gränskontrollen inom Stockholms, Malmö, Trelleborgs, Landskrona, Hälsingborgs, Brunnby och Göteborgs polisdistrikt beräknas 67,265 kronor, vilket innebär en höjning med 3,700 kronor.

De sammanlagda utgifterna under ifrågavarande anslag för nästa budgetår uppskattas sålunda till $(21,500 + 10,750 + 9,600 + 4,500 + 11,700 + 67,265)$ 125,315 kronor, vilket avrundats till 125,300 kronor.

Med hänsyn till de betänkligheter, som uttalats i några av yttrandena över överståthållarämbetets förslag, har även inom utskottet viss tveksamhet gjort sig gällande beträffande behovet av en särskild kriminalteknisk anstalt i vårt land. Genom vad departementschefen anfört och vad utskottet i övrigt inhämtat har utskottet emellertid kommit till den uppfattningen, att den nu föreslagna anstalten skulle möjliggöra en väsentlig effektivisering av det kriminaltekniska arbetet såväl direkt genom att tillhandagå med undersökningar, vilka icke kunna på ett ur kriminalteknisk synpunkt tillfredsställande sätt utföras å andra statsanstalter, som ock indirekt genom att underlätta en fortsatt utbildning av sådana polismän, vilka befunnits hava särskild fallenhet för kriminalpolistjänst. Enär anstalten skall tjänstgöra som »clearing-central» beträffande det stora flertalet undersökningar å det kriminaltekniska området, synas betryggande garantier också hava skapats för att dubbelarbete i möjligaste mån undvikas. Under sådana förhållanden och då betydande fördelar torde komma att vinnas genom de centrala register för brottslingars efterspanande m. m., som skola föras å anstalten, har utskottet ansett sig kunna tillstyrka, att en anstalt av ifrågavarande slag inrättas under nästa budgetår.

Utskottet.

Beträffande anstaltens administrativa ställning och inre organisation kan utskottet i allt väsentligt ansluta sig till de av departementschefen förordade riktlinjerna. Detsamma gäller i fråga om personalens omfattning och löneställning. Enär staten gäldar samtliga kostnader, som äro förenade med anlåtande av kommunalt anställda tjänstemän för anstaltens räkning, anser sig utskottet kunna utgå från att vederbörande kommun skall lämna sin lojala medverkan till att anstalten i det helas intresse beredes tillgång till sådan kvalificerad personal, som erfordras för verksamhetens bedrivande.

Då Kungl. Maj:ts förslag ej heller i övrigt givit utskottet anledning till erinran, får utskottet hemställa,

att riksdagen må

a) besluta, att statens kriminaltekniska anstalt skall inrättas från och med den 1 oktober 1939 samt att civila avlöningsreglementet skall äga tillämpning å befattningshavare vid anstalten;

b) bemyndiga Kungl. Maj:t att, i huvudsaklig överensstämmelse med vad i statsrådsprotokollet över socialärenden den 20 januari 1939 angivits, meddela de bestämmelser rörande befattningshavares övergång från kommunal anställning till tjänst vid anstalten, som må finnas erforderliga;

c) godkänna följande personalförteckning för anstalten, att tillämpas tills vidare från och med den 1 oktober 1939:

Personalförteckning.

Ordinarie personal.

Befattning	Lönegrad
1 föreståndare	A 30
1 laborator	A 26
1 kansliskrivare	A 11
1 kanslibitråde	A 7
1 expeditionsvakt	A 5
4 kontorsbiträden	A 4

Icke-ordinarie personal i högre lönegrad än 20:e.

1 avdelningsföreståndare	Eo 26
--------------------------------	-------

Anm.: 1. Av de å ordinarie stat upptagna befattningarna skola föreståndaren (A 30), laboratorn (A 26), kansliskrivaren (A 11), expeditionsvakten (A 5) och ett kontorsbiträde i A 4 inrättas från och med den 1 oktober 1939; övriga ordinarie befattningar från och med den 1 januari 1940.

2. Befattningen som avdelningsföreståndare på icke-ordinarie stat skall hållas vakant under tid, varunder tjänsten kan komma att upprätthållas av den vid tiden för anstaltens inrättande å centralbyrån för fingeravtryck tjänstgörande kriminalkommisarien.

d) godkänna följande avlöningsstat för anstalten, att tillämpas tills vidare från och med den 1 oktober 1939 till och med den 30 juni 1940:

Avlöningsstat.

1. Avlöningar till tjänstemän å ordinarie stat, <i>förslagsvis</i>	kronor	35,000
2. Arvoden och särskilda ersättningar, bestämda av Kungl. Maj:t, <i>förslagsvis</i>	»	51,000
3. Avlöningar till övrig icke-ordinarie personal:		
a. Grundavlöningar m. m. ...	kronor	9,800
b. Avlöningsförhöjningar m. m., <i>förslagsvis</i>	»	1,200
		» 11,000
4. Särskilda löneförmåner till ordinarie och icke- ordinarie tjänstemän, <i>förslagsvis</i>	»	1,000
5. Rörligt tillägg, <i>förslagsvis</i>	»	2,800

Summa förslagsanslag kronor 100,800

- e) för budgetåret 1939/40 under femte huvudtiteln anvisa
1. till *Statens kriminaltekniska anstalt: Avlöningar* ett förslagsanslag av 100,800 kronor,
 2. till *Statens kriminaltekniska anstalt: Omkostnader* ett förslagsanslag av 50,000 kronor,
 3. till *Statens kriminaltekniska anstalt: Utrustning* ett reservationsanslag av 150,000 kronor, samt
 4. till *Gottgörelse till vissa polisdistrikt för ombesörjande av särskilda anordningar för polisväsendet i dess helhet m. m.* ett förslagsanslag av 125,300 kronor.

Stockholm den 28 april 1939.

På statsutskottets vägnar:

ANDERS RÅSTOCK.

Vid förestående ärendes slutbehandling inom utskottet hava närvarit
från första kammaren: herrar *Gränebo, Olof Olsson, Johansson* i Fredrikslund, *Andersson* i Fältenborg, *Nilsson* i Landeryd, *Pauli, Ström* i Lidköping, *Carlström, Magnusson* i Kalmar, *von Heland, Andersson* i Rixö och *Boman*; samt

från andra kammaren: herrar *Råstock, Jansson* i Falun, *Magnusson* i Skövde, *Svensson* i Grönvik, *Persson* i Falla, *Jonsson* i Eskilstuna, *Närlinge, Ward, Lindberg* i Umeå, *Weijne, Åqvist* och *Mårtensson*.
